SCHROETER

&

BECHT

Skladci

Lékárníci

211 Jižní 15té ulice

první dům severně od Boydova operního domu.

PŘEDPISY LÉKAŘSKÉ

jsou specialitou a jich přípravě zvláštní péče se věnuje.

Nejčistší léky ve městě.

Velká zásoba kartáčů všech druhů.

Voňavky.

Všeliké osobné předměty hodící se za vánoční dary.

Nejjemnější importované koňaky a vína, též kentucké koňaky k lékařským účelům.

Schroeter & Becht

211, 15tá ulice,

OMAHA, - NEB.

Kdo s koho?

Čte z vojenského žití od Karla Ludvíka.

Kdykoliv u oříplatného rozkazu náš poručík vlažku pro druhý den fta mení jiným oblíkovaní "ordonanc k panu brigadýrovi — dobrovolník Roda" — ukážti jsem se trpce přes všechny předpisy v reglementě a v duchu ostatním zaklením si odplétl. "Zas já musím jíti od naší setniny za ordonance? Toť už mnoho mnoho!

Pokojte. Uvidíme kdo s koho." —

Nic mne z vojenské služby tak nedopalovalo, nic mi nebylo protivnějším jako služba ordonanční, poněvadž jest v tom, že člověk strávi čtyři hodiny v jazykové přetrpěnosti stařích dětí, po případě dvéře otvírá a zavírá, a přitom dlouhou chvíli ukoušeti se máte. Raději na to nejtrapnější tvarta naši za ordonanc k generálovi, byl můj člověk. Ke své mu vlastnímu nešťastí však nebyl jí jsem se se svým náhledem; v celé setniny znali jej. A náš šikovatel, stará to "pratka," jenž na jednoroční dobrovolníky obvzláště zkušeného měl, dověděv se, jak nerad za "ordonanc" chodím, právě mé zase poslal pokud za ordonanc, kdykoliv na naši setninu došlo.

Porozuměl jsem tomu brzy, a jelto nikterak s tím shodnouti jsem se nemohl, že u toho, abych u jenerála před kancelářem dvéře otvíral a zavíral, cem let studovati jsem musil, rozhodl jsem se, že si pomohu.

Když poručík u rozkazu zase mě za ordonanc k brigadýrovi četl, a druhého dne o poledních při rozdělování stráží na ordonance došlo a pobočník velel: "Ordonanc k panu jenerálovi — v pravo toč — v pochod" — a já jíti musil: bel jsem s tím pevným předsevzetím, že něco vyvedu, abych byl ordonance osvobozen.

Náš jenerál byl starý vdovec; několik dcer už šťastně provdal. Toliko nejmladší ze sedmnáctileté Eminka mu ještě zbývala. Moc hezká nebyla, to je pravda; ale oblíbená též nebyla. Malá liezká očka, tvářinky bledé, tvary tlika nelákaly; ricmené byla přece při jemna.

Znal jsem ji už dobře, mojo z části jako ordonanc, z části jako tanečník na věnečkách víc než s důstatek k tomu příležitosti. Jinak jsem se o ni nikdy moc neinteresoval a také ani nevěděl, jak smýšlí ona o mně.

"Ozbrojen "pantalírem" (stočeným plášťem) a s botami vyleštěnými a knoflíky a orlíkem na čáku "jako ze zlata" kráčím v osudné poledne k jenerálovi. Zlost, kterou jsem jindy míval za ordonanc jda, ustoupila dnes klidné rozvaze, již jsem si sám předepsal. V hrubých rysech věděl jsem už co vynésti, aby mne vícekrát za ordonanc neposýlali; ale jak to nastrojím, jak to provedu, abych zas nějakému trestu nepropadl, bylo mi známému neznámo. Spoléhal jsem však na šťastnou náhodu, jakož i na to, že nejsem dnešní. Nicméně — přiznávám se upřímně — zatukalo mi o něco hlasitěji srdce, když přede dveřmi jenerálova bytu jsem postanul a za zvonek zatáhl.

"Stará" ordonance přišla otevřít. Uzřevši mne zajásala přehodila pantalír na rameno, pod dragounem jej připevnila a chtěla po vojensku "službu mi předávati."

"I jděte k čertu!" zvolal jsem na dobrého známého, kaprála Vomáčku od 20 kumpanie.

Vomáčka se dal do smíchu, přál mi šťastnou dlouhou chvíli a jako pták z klece uletěl.

Já odložil plášť, pověsil jej na hřebík a usedl na židli. Toť jsem tu zas! V tom nešťastném kumbálku, pět kroků dlouhém, tři širokém; stolek, židle, zrcadlo, věšák, vše tu pouze na starém místě. A čtvery dvéře taktéž; jedny svedou — vchod do jenerálova bytu vůbec; jedny do jenerálovy pracovny, druhé do kuchyně (však odtamtud slyšeti šumet) a čtvrté na pavlač. A to krásné přítmí, jaké tu panuje! I když venku nejjasněji slunko dovídí, tu — věčné šero. Hotový to žalář, neli dokonce hrob.

První cigaretta šťastně jsem dokouřil, když přišel jenerál na novou ordonanc se podívat.

Salutuju mu a hlásím se: "Pane, generále! dobrovolník Roda hlásí se na ordonanc."

Jenerál si mne prohlédl od bot až k růžičce na čáku, "dobře" lakonicky odpověděl a odešel.

"Zítra pak si toho jméno vyzvím, že jsem tak hlasitě jméno své udával? Nebylo na něm nic zlého. Ale v kuchyni vidí už na jeto, kdo má novou ordonanci, byla li tam též Eminka — out, uvidíme."

V tom otevřou se dvéře u kuchyně — Eminčina klavíska vykukuje jimi.

"Má Sofie, sladko!" volám na ni. Usměvajíc se děkuje "ka pouhy."

"Vy už jste zas vyvedl" — E. minka, hubek to, nejdříve vulcat mě, fukne li jí někdo, že ruce.

"Opravdu?"

"O při hlavy už jste, sladko vůbec, nuž — —"

"Nuž ten nejmenší člověk na světě. Že ano?" A vesele se smějíc svému vlastnímu nápadu, uteče ze dvéře.

Poldek šťastné situace. Teď jen, aby Eminka z kuchyně vyšla (tchu jen, ze hodinu, o ostatní už se postarám a všechni jsem jistě nepřijde.

Jenerálův lokaj přišel mi oznámit, že pan jenerál teď bude obědvati; to znamená, že nikoho nemám vpustiti. Dívám se na hodinky, které mi onehdy tatínek k svátku koupil, (bůh ví po kolikráte už!); je jedna. Dle při druhé jsem vrátný u bran nebeských jenž každému "vstí" komandoje. Zatím dlouhou chvíli zakládti si mohu, jak právě libo. Kouřím počínám "milion" jen že už při první stovce omrzí; měřím pěnkrát do délky, tři do šířky; zkouším také, jaký rozměr má obdélníkový pokoj, jde-li se po 5 klopýtíně z roha do roha problém! to se dá též počítati podle Pythagorovy věty: $5^2 \times 3^2 = x^2$, čili $x = \sqrt{34}$, to se rovná — zapřelot já už neumím dobývati kořene! před cami měsíci dělati maturitu a dnes už nedovést "vytáhnout kořen", toť přece hlakovité! ale nebudu se mučiti.

A zas chodím po pokoji, zastavím se též u zrcadla, srovnávám si své knírky, opravím čáku, setru popel s "allonzeku" — konečně pál druhé! zaplať pán Bůh.

Lokaj oznamuje, že pan jenerál si teď trochu zdřímne.

"Dobré chutnání" přeju mu a opakuji si: "pro nikoho není doma."

Ale teď už bude Eminka volnou. Starý bude spáti, nechť má třeba nejsladší sny — ale Eminka? Co dělá ona po obědě? Jindy jsem se o to nestaral; dnes však byl jsem velice zvědav.

Pod záminkou, že mi sirky došly vrazím do kuchyně.

Kdo tu jako Eminka sama! Služebnictvo uklízí po tabuli v jídelně.

I zaprosím slečinku o sirky.

"S radostí!" a podává mi celou škatulku. Vzal jsem si dvě sirky z ní.

Abych prý si vzal víc.

Kdyby to byly hubičky nedal bych se pobízeti."

Podívala se úkosem na mne — "Prosím, jen vůřte slečno."

"Že prý jsem nebezpečný člověk, ona na to.

"Opravdu?" A teď dívám se já pronikavě na ni.

Chudinka — zapálila se — očka sklopila — sto dasů aby do toho! stará kuchařka se vrací. Musím pryč, neboť s tou "nevstíme." Přišla kdysi do předpokoje a poslala mně pro za dva krejcary skořice. Já myslil, že z kůže vyletím!

I houknu na ni, ví-li, koho "pro za dva krejcary" posýlá.

Že prý by mi nohy neupadly, ona na to zabručela a odtáhla.

Proto nejsem u ní v lásce.

Skokem tedy k Emince, stisknu jí ručku a skokem druhým už jsem zase v kleci pro ordonance určené.

A co teď? Nejjednodušší by bylo, pověsiti se. Tak by mi nejsnáze utíkl čas. Jest to ale vždy experiment, který zbývá člověku naposled. Toť ho zatím ještě neužiju.

Něco jiného však? — A ba? málem bych byl zapomněl, že možno též po pavlači se procházeti. Vyjdu na ni, dvéře do předsíně nechav otevřené, abych zvonek vždy slyšel, a rozchodím se po celé délce její. Mám při tom tu novotu, že okolo oken do kuchyně vedoucích chodě vyhlídku do ní mám a celý personál si prohlížeti mohu. Čas ob čas kmitá se Eminka — což aby vyšla ven?

A hle! ještě jsem ani nedomyslil co by se mohlo vše díti, kdyby Eminka tak nějaký šťastný nápad dostala, a Eminka tu!

Nese květináč v ruce. Však se známe! toť záminka.

Bude prý zalévati. Dobře. Já budu pomáhati, dovoleno-li.

Že ano. Abych prý vzal konévku — ovšem že také pro vodu! To je ne. Voda není ve studni.

Konévku už jsem šťastně vzal a vodu nabral.

Eminka drtíc květináč oběma rukama stojí u dveří do předsíně. A já ozbrojen konévkou stojím před ní a "mlčí" zuřiti.

Tak příhodný okamžik a já bych si ho měl nechati ujíti? Nikdy —!

I jsem se vyjednávati s Eminkou, co se to. Zatarmo to nikoma se stoukim.

Chci li prý krejcar?

Chrnk bůh pouze se.

"Co tedy?"

"Hubičku."

Div to nepustila květináč lekaním s ruky. A já ukrev pohlédl ještě dvě ke jsem jí nepolil. Byla konévka plná a jen trošku na kouzti a — nebudeš bylo by bota ve. Zatím polil jsem jenom mého.

"Vy jste člověk!" zvolala pak a hnout se protrvati.

"Vidíte, sladko, a jak neobratný k tomu! Jmp na mou mluvě už by hubičku měl, zniť se při tom polil." A v mávku mojo levé rámě kol jejího otočené nabýhku konévku. Jak by sebou pohnula, pojeje ji. Ještě jsem jí napomenul, zklévku kytku a trhl svou přibližuje se k tvářinkám jejím.

Hesky pomalu, pomalounku kroním květinu, aby se nezakmetala a — už jsem se přibližil svými ústy k Eminčiným rtíkům!

Vyrtikla, květináč v rukách se jí třásl — já oddaluju konévku vždy ještě nebezpečnou, jelto pod vody plnou, domlouvám E mince, že to není nebezpečím — v tom se otočím a — hrůza! Se založenýma rukama na prsou stojí za dvěřích jenerál a zlověstně klidně dívá se na nás. Poděptal jsem ihned Emince: "Tatínek! jen klidně, nic neviděl" — a dobrým příkladem jako s fangličkou jda jí napřed, odkládám konévku, vezmu jí květináč z ruky a postavím ho na lavici. Pak — jako kdyby aktéživo nic se nebylo stalo na tom milém světě — utírám jej vlastním kapesním šátkem - přece jsem byl trochu rozlil a očistěný květináč vrátím zas Emince.

A Eminka jak zmoklá slípka se skloněnou hlavinkou odchází, květináč majíc opět v rukách.

Ohlédnu se — jenerál už byl zmizel.

Za chvíli zavzní zvonek z jeho pokoje. Vejdu k němu.

"U které setniny sloužíte, dobrovolníku?"

"U 13., páne jenerále!"

"Toť máte setníka Raucha?

"Ano, pane jenerále!"

A pan jenerál na víc nic už se netázaje nachylil se ke stolku a jal se psáti. Dopsav zbalil zapečetil, napsal adresu.

"Ordonanc!"

"Zde jsem, pane jenerále!"

"Odevzdejte tento list dle adresy."

Přijmu list, salutuju, otočím se odcházím.

Sotva jsem se na ulici ocitl, zazmítá jsem se vesele. Co jsem chtěl, co jsem si tak přál, stalo se. Sáhím krk proti nulle, když ne nesu teď našemu hejtmanovi zákaz, aby mne vícekráte k jenerálovi neposýlal.

A tak lacino bez všelijaké bouře jsem úmysl svůj provedl! Na malé hromobití jenerálovo byl jsem připraven. A on zatím ani muk.

Jak jsem tušil, tak bylo. Jenerál si zakázal, mě k němu za ordonance komandovati.

To bylo vyptávání proč? Nikdo nevěděl, jak si jenerálův zákaz vykládati, zda to "milostí" pro mne či nemilostí. Já si tím hlavu nelámal, za to tím větší radost měl, když šikovatel ohlásiv, co mu zas pan hejtman vzkazuje rozpekúve nařizuje, na své oči jsem viděl, jak se vztekal.

"To v reglement není, že vojak jenerálové dceři hubičku dáti nesmí!" prohlásil jsem rozhodně, jelto on chuť jevil, u hejtmana za mne se přimluviti, abych prý šáského kasárníka ulovil a — od té doby měl jsem s ordonancemi pokoj. (Paloček)

Rozmanitosti.

O řeči Plenera v rak. ul. delegacích, o které též podmořské lano nás zpravilo, píší N. L. Výmluvný tento řečník dovozoval totiž, že postavení Rakouska v Orientu může se jen tehdy upevniti, když tamější veřejné mínění nabyde značného pevného přesvědčení, že Rakousko stopuje politiku míru. Avšak pessimista Plener soudí, že naše styky se Srbskem mají dosud poněkud viklavé rázu, což platí prý též o Rumunsku. U onou vlády jest prý to, aby zaplašila obavy a ony státy zaručila přesvědčila, že jejich státní samostatnost není Rakouskem nijak ohrožena. "Obyvatelstvo našeho mocnářství — si bůh — přeje si, aby zachováno byl míru. Pak li tu a tam svedoji se vlády opačného smýšlení, tak jsou omamovány a nezastupují smýšlení zemí v poplatnosti stojících. [Řečník ukazuje tím patrně na Halič.] Zbjem však stáli zmužnělou naši říšského k zápletkám s Rakouskem. Není nic nebezpečnějšího nad to, když v jedné zemi politik se pokřivati a excentralitou vlády; když politické a vojenské kruhy nabízejí do myšlenky, že válka jest na konec přece nezbytnou a proto jest lépe, aby byla jednou vyvolána. Takovéto pomysly způsobily často zvláštní a velké a zákonované války a tyto pak způsobily zase poměry, jež vyvolaly války nové. Avšak dějiny poučují i jiné příklady. Jevilo se někdy nepojatí mezi státy a někdo se snažilo, že válka jest nezbytnou. Však moudrosti a rozvážnosti státníků podařilo se překonati kritickou dobu a po mále letech stal se takový převrat ve veřejném mínění, že místo války vyvinul se nejvřelejší poměr aliance.

Nedá se upříti, že řeč Plenera v pessimistickém jejím osamocení dělá podivný dojem. Stoupence Schopenhauerův pojal v ní skutečně ono mínění, jež od delší doby politický vzduch tíží a nazvati je pravým slovem. Plener pochopil obavu, jež mysl lidu od delší doby sklíčuje. Slovo jeho bylo v pravý čas promluveno. Sama "N. fr. Pr." to cítí, soudíc, že celá řeč Plenera jest od počátku až do konce prosbou, výkřikem, zapřemahajícím vládu, aby všemožně se o zachování míru vynasnažila. Li-t táže se: k čemu to? K čemu zrovna od poslance, který nenáleží k úzkostivcům a jenž se v otázce bosenské okupace odloučil od strany "mír za každou cenu," začež byla tehdy tato strana zle kacířována? Z řeči Plenera vyzírá prý pocit obavy. Což má snad pan Plener příčinu k úsudku, že v diplomatické kuchyni vyvadají věci méně přátelsky, než-li na tabuli, jakouž Kalnoky delegátům připravil? Mimovolně se prý na mysl staví, kterak tyto dny kolovaly zvěsti, jež chtěly věděti, že nevyšlo vše na světlo veřejnosti, co hr. Kalnoky v delegačním šeru vypravoval a že to, co bylo zamlčeno, z lásky k míru se zamlčelo, tak jakoby evropský mír byl tak těžce chorým, že se už ostýchají o něm hlasitě mluvit, aby jen dřímající válečná furie nebyla probuzena. Zdá se prý docela, že jednotliví delegáti rozhodně nesdílejí příznivý ten dojem, jakýž sdělení Kalnokyho mimo delegaci vzbudilo.

HENRY SINCERE.

Severozápadní parní barvírna

1310 Jackson a 610 desáté ul.

OMAHA, - NEBRASKA.

Ženské hedvábné a vlněné šaty, šátky, rukavičky atp. se čistí a barví.

Mužské šatstvo se čistí, barví a spravuje

Dělnický jednocenný krám.

409 Jižní 13té ulice.

OMAHA, - NEB.

Velký prodej zboží

Za účelem změnění zásob.

Právě jsme otevřeli 10 tuhou zásobu podzimního a zimního zboží, které se odbodou zdrželi za cenu. Oznamuje

Látky na šaty, látky na pláště, waterproofy, flanely, přikrývky, rukavice, spodní šatstvo, plátěné šatstvo vlněné, atd.

Dobré kalika 5½c. yard, dříve 5 c.
Nejlepší Standard 5c. " " 8½c.
Dobré fatchavchety 7½ " " 10 c.
Látky na baty 7½c. yard, dříve 10c.
Baty krží flanel 12½ " " 20c.
Dobrý bílý muslin 5c.
Dobrý nebělený muslin 5c.

Všechno zboží ostatní v témž poměru

a jest pouze třeba se přesvědčiti a každý bude lačí přesvědčen.

—Též jsme obdrželi zásilku—

plášťů a dolmanů.

přímo z jedné továrny, které prodáváme za pravé. Továrna ta byla přinucena za zpozdilým zimním počasí se zbaviti se zásob nad zima mimo a obdrželi jsme nás zase, aby jsme tuto zásilku prodali.

ZA HOTOVÉ, TŘEBA SE ZTRÁTOU

a můžeme sobě přímo vjíti, že

ušetří od 3 do 5 do arů

na obleku. Kdo kupovati bude, uvidí by si měl tuto příležitost vyjíti. My dělíme se vždy na 3 a 4 oddělení zaručujeme pravdivé, prodávati se

ZA CENY PEVNÉ A ZA HOTOVÉ

a zaručujeme ceny nejnižší ve městě. Z trvalé a ochotné obsluhu, jakož i zboží na slovo se zaručuje.

N. FREDERICKSEN & BRO.

MAX MEYER & BRO. OMAHA JEWELERS AND MUSIC DEALERS.

— Hlavní jednatelství pro —

Steinway, Knabe, Vose a jiná piana, za $500.00 a výše.

Sterling, a Clough & Warren organy, za $50.00 a výše.

Hodinky se zlatými řetízky a ceny v cenu ku ceně. Nové hodinky jak 5 stech kus. Všem drahé hodinky ustoupily. Pokoje si pro ceníky. Hodinky za 1.00 i dříve. Staré hodinky se beru na výměnu nebo prodávají. Nejvíce zboží a nejnovější ceny.

Ručnice a zbraně všeho druhu. Doutníky, tabáky, dýmky a zboží ozdobné prodáva se nejlevněji

VE VELKEM I MALÉM

MAX MEYER & Co. GUNS AND SPORTING GOODS OMAHA, NEB.

Divadlo v Crete!

V BANDOVĚ OPERNÍ SÍNI.

—VE PROSPĚCH—

POZŮSTALÉ RODINY PROCHÁSKOVÉ!

V SOBOTU, 16. PROSINCE 1882

Pod řízením J. K. Schuesslera.

Katovo poslední dílo.

Smutnohra ve 3 jednáních od J. M. B.

RYTÍŘSKÉ SKVOSTNÉ OBLEKY JSOU OBJEDNANÉ Z OMAHA!

Po divadle taneční zábava!

Vstupné: Mužská osoba 50 ctů. Dáma 25 ctů. Dítky do 12 let 15 c. Začátek v 8 hodin večer.

Poněvadž výše jmenována rodina pro kterou se toto představení dává — jak bezpochyby každému Čechu v našem okolí je známo — v neblahých poměrech zůstavena jest, an matka se sedmi malými dítkami, z nichžto poslední v krátkém čase po náhlé smrti otce svého se narodilo a tak najednou všecky svého živitele neočekávaně ztratili sestavil se za tím účelem z několika občanů v Crete výbor, aby se pozůstalé rodině z tohoto divadla čistým užitkem vypomohlo. Jsme té nadíje, že každý lidu nil k tomuto účelu částkou přispěje a doma nezůstane — pročež k tomuto krásnému a zajímavému kusu uctivě zve

POŘÁDAJÍCÍ VÝBOR.

ANHEUSER—BUSCH BREWING ASS'N.

—PROSLAVENÉ—

PIVO

v soudkách i lahvích.

Výborné toto pivo mluví samo ze sebe.

Objednávky z města a každého jiného místa ze západu se rychle a se zaručením úplné spokojenosti vyřídí.

GEO. HENNING.

Jediný jednatel v Omaha pro celý západ.

Prozatímní písárna: Roh 13. a Harney ul. (nahoře) V OMAHA, NEB.

Nejlevnější prodej v Omaha!

Jen nejlepší zboží v zásobě

Wm. F. STOETZEL

PRODAVA

kamna k vaření,

správky ke kamnům,

PLECHOVÉ NÁDOBÍ,

a

ŽELEZNÉ ZBOŽÍ

roh 10. a Jackson ul.